

487605

V. ÉVFOLYAM 13. SZÁM.

ÁRA 6 LEI.

CLUJ, 1936. SZEPTEMBER 15.

GARABONCIÁS

487605

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

13-17 Ma

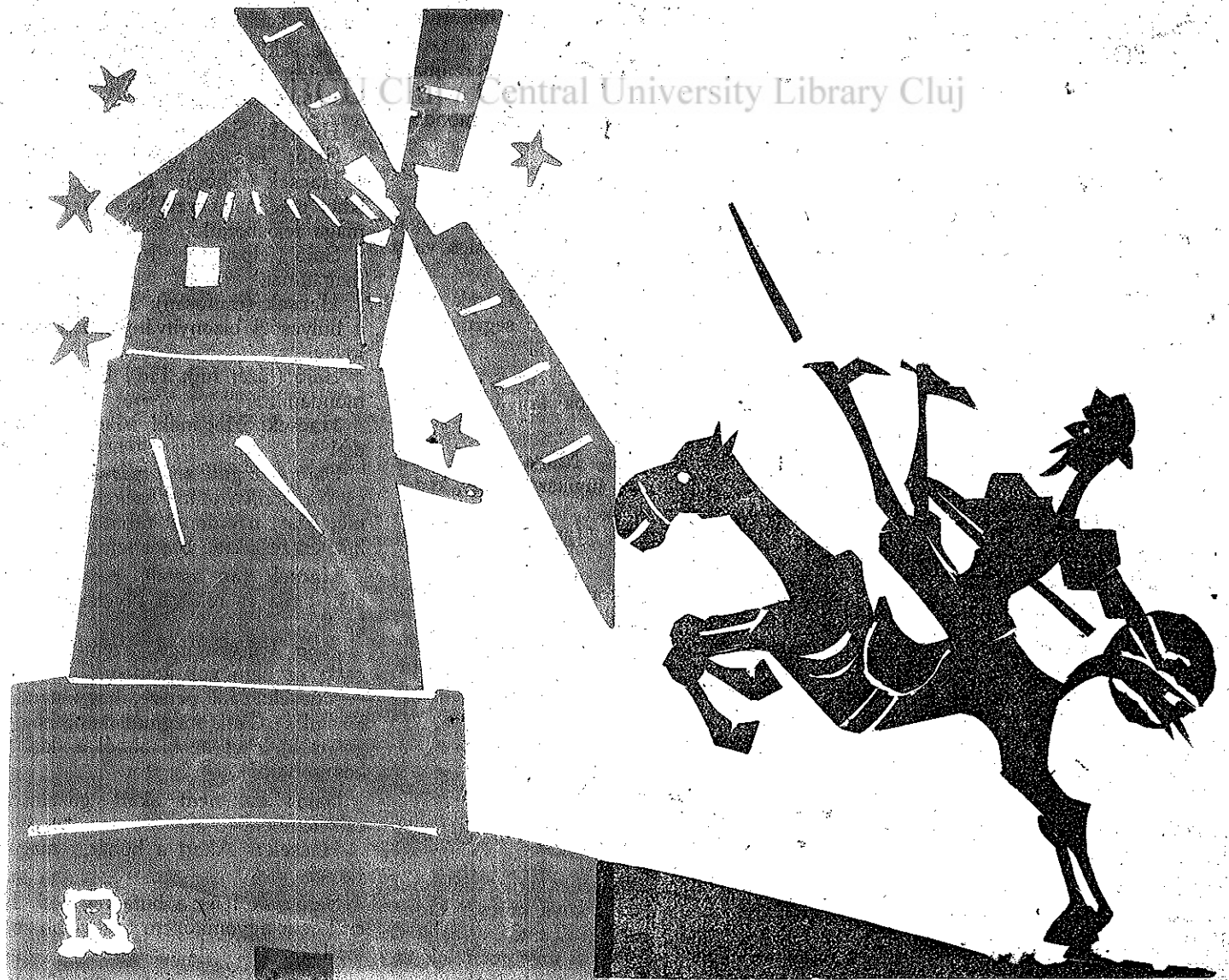
MEGJELENIK MINDEN HÓNAP ELSEJÉN ÉS TIZENÖTÖDIKEN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Regina Maria-utca 6, II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lei.

Don Quijote à la Moszkva

Reschner linometszet.

LIBRARY CLUJ-BOGDAR
1936

Dandy Bandi politikai gondolatok

— A derült égből hirtelen becsapott ország-
szerte a tanácsválasztás... A polgárok rá sem ér-
nek kifényesíteni rozsdamarta választási elveiket...

— A leányzó tehát nem halt meg, csak pár
évig kacérkodott velünk... Most azután jöhet egy
kis alkotmányos önkormányzat...

— Csak azután ugy ne járjunk vele, mint a
kivénült tengerész... Addig cselelt-bolított az ingó
hajón, míg végül a szárazföldön sem tudott egye-
nesen járni!...

Aida románca

Nincs ma szebb lány Aidánál,
Ott kávézik Laydánál,
Nap-nap után epekedve nézem,
Bizonyisten, egyszer megigézem.
Ő azonban nem törődik velem,
Tészta helyett ujjamat metélem,
Kávé helyett megiszom a tintát,
Szerelmesek rólam vesznek mintát.
Addig-addig járok a Laydához,
Míg szerelmem mellő lesz Aidához.
Aida lesz a kicsi feleségem,
Layda-habcsók lesz az eleségem.
Együtt lát ott a város bennünket,
A csók után hűs fagyalttal
Hűtjük szerelmünket?...

A város legjobb közönségének
kedoenc találkozó helye
megint a régi jó

Layda-

cukrászda
a Bánffy-palotában

UJBÓL SAJÁT KEZELÉSBEN!

Hacsek és Sajó

(Az ardeali ágból)

Írja: BORONKAI LAJOS

Hacsek (bejön és már messziről):
Pincér!

Pincér (sántikálva jön): Asszolgája,
Hacsek ur! (Felszisszen).

Hacsek: No mi az, tata? Szorítja a
bakancs?

Pincér: Nem, hanem visszajött, Ha-
csek ur...

Hacsek: Kicsoda? Hütlén babája,
Kund Abigél?

Pincér (keserűen): Az! Hogy a tűz
vesse fel: a reumám...

Hacsek: Ne mondja! Arómája van?

Pincér: Ajaj, de még milyen!

Hacsek: No vigyázzon rá jól, nehogy
elvésszites!

Pincér (kételkedően): Mit? A reumá-
mat?

Hacsek: Csakis! Nekem a háboruban
volt egy tüdőcsucsom...

Pincér: Háboru, tüdőcsucs, reuma...
Hogy jön az össze?

Hacsek: Összejön, tatal! Én mondom
magának!

Pincér: Vagyis Hacsek ur szerint há-
boru lesz... Jaj! (Lábához kap).

Hacsek: Na látja! És tudja maga,
mit ér a háboruban egy tüdőcsucs vagy
egy aroma?

Pincér: Mond valamit, Hacsek ur!

Hacsek: Egy teszhezálló segédszolgá-
latot, hátul a mamus körül!

Pincér: Csakis! Teszem azt, Mad-
ridban, amikor ekrazitos szilvásgombócot
dobigálnak...

Hacsek: No és? Maga azalatt a tá-
bornokné cipellőjét suvikszolja egy kedé-
lyes betonpincében...

Pincér (röhög): Höhö... (Szisszen):
Hi! A lábam...

Hacsek: Na akkor szaladjon és hoz-
zon egy langyos pikkolót!

Sajó (sanyaruan jön): Jónapot, Ha-
csekl! (Szívéhez kap): Jaj, a billentyűm!

Hacsek: No, Sajókám... Talán meg-
billent?

Sajó: (fájdalmasan): Hacsekl! Még
viccel? Van magának szíve?

Hacsek: Hát van?... Hogy még az-
zal is bajom legyen?

Sajó (épésen): Mondja, Hacsek, mije
van magának?

Hacsek: Egy miszem van, Sajókám...
Sajó: Esze nincs, szíve nincs... Gon-
dol vagy érez maga valamit?

Hacsek: Gondolok, amit gondolok és
érezni, most háborus szagot érzek...

Sajó (riadtan): Jaj, a billentyűm!...
És hol tör ki?

Hacsek: A háboru? Hát csodálkozni
fog: ebben a kávéházban!

Sajó (körülcsoválkozik): Nem látok
semmi gyanusát...

Hacsek (kajánul): Nem-e? Nem érzi
ezt a pörkölt szegényszagot?

Sajó: És ebből lesz a háboru?

Hacsek: Ebből bizony! Én és maga
és a többiek kereset nélkül itt keshedünk...

Sajó: És szidjuk a tejest, mert már
nem ad hitelbe s közben az asszony fe-
jünkhöz vágja az üres tejeskannát...

Hacsek: Stimmt! Vagyis lassan min-
denkire átragad a „zsigeráje“...

Sajó: Hát az mi?

Hacsek: Az egy járvány!... Aki bele-
esik, ütni, vágni, gyilkolni kíván...

Sajó: De csak a vérszomjasok! Én
például senkit se bántok...

Hacsek: Nem-e? Mindjárt meglátjuk!

Sajó: Engem semmi sem hoz ki a
sodromból...

Hacsek: Sajó, magának van sodra?

Sajó: Tessék, már hülyéskedik!

Hacsek (röhög): Na szép kis sodra
lehet magának, ezzel a két ballábával,
maga fejősborjul...

Sajó (felpattan): Micsoda? Kikérem
magamnak!

Hacsek (csufosan): Kérje ki magának
a hülyeségi bizonyítványát, maga spanyol
lovag!

Sajó (tüzet fúj): Hű! Ezt meri nekem
mondani!...

Hacsek: Magának! Maga emberparó-
dia!

Sajó (felugrik s a márványasztalt Ha-
csekra borítja, utána széket ragad): Most
meghalsz, nyomorult rabszolga! (A kávé-
ház összeszárad, Sajót lefogják).

Hacsek (az asztalt pajzsként maga
előtt tartja és röhög): Nyetenye, vén ka-
kasi!

Sajó (vérbenforgó szemekkel): Ha-
csek, ez nem volt komoly?!...

Hacsek: Hát persze, hogy nem, Sa-
jókám!... Csak megmutattam, hogy ma-
gát is ki lehet hozni abból a kis luc-
kos sodrából...

Sajó: És nem akart gázolni a be-
csületesemben?

Hacsek: Akart a hóhér, maga le-
ventel!

Sajó: A fené a buta fejemet! És én
csaknem agyonütöttem a legjobb barát-
mat!...

Hacsek: Na látja, maga pancser,
igy tör ki egy háború!...

Garabonciás konferánsza

Elmosódó cirkuszromantika

Bábszínház, ringlispil, cirkusz — boldog békekor, szép gyermekkor, jöjj vissza egy szóral...

A derék August, akit a jéghideg arában, szellős gúnyjában így akart nevesítésé tenni a melegen öltözött Stallmeister:

— Mondja, August, tud maga így fütyülni?

És egész fülemüle dallamot fütyentett ki ajkai közül.

August is fütyre csucsorította száját, ámde a pokoli hidegben egyetlen fütyhang sem jött ki rajta... August érezte, hogy vége a bohóc-preszízsnak, ha most sürgősen ki nem vágja magát...

— Nem tudok, Stallmeister ur! — mondotta keserves grimásszal.

— Lásd, milyen buta maga, August! Nézz, hogy tudok én!

August egykedvűen mélyesztette két karját a feneketlen bugyogója zsebébe és így vágta ki magát:

— Hát magának könnyű, Stallmeister ur! Magának mindegy, hogy melyik lyukon szívja be a levegőt és melyiken ereszt ki! Magánál a két lyuk között nincs semmi különbség!...

Cirkuszi reklámfelvonulást láttam az

utcán. Fényesre csutakolt ficánkoló párpák helyett lehiggadt, ösztövérv lovacsák kocogtak a kövön... Koravén „műlovarnők”, gyenge cowboyok ültek gondterhesen a nyeregben... Már-már veszendőnek láttam minden jó impressziót, amikor megláttam a menetet bezáró bohócot, aki teljes ornátusban, hölgymódra ült a nyeregben... A helyzet meg volt mentve!...

A bohóc leleményes humora, könnyed filozófiája most is megtette a magáét a járókelők felderítésére. Rajta kívül az egész menet a múlt megtépett, halódó romantikáját mutatta. A „világvárosi attrakciókat” sorra megtépte a mai kor rájuk nehezedő hangulatlansága, nyomasztó sivársága...

Csak egyedül a bohócot, a komikust, a humoristát nem tudta leteríteni!... A gyermekét is kacagva sirató Bajazzo tudott egyedül ellenállni az emberiségre reáfort szörnyű apokallypsis hóhérezésnek...

Hölgyek és Urak! Serdülők és még serdülőbbek, meneküljünk a mai élet bombacsapásai elől a humor, a derű elpusztíthatatlan betonpincéibe!

Csak a humoristák vidám hadserege védhet meg bennünket az élet sötét rémeivel szemben!

(—kai)

Helyi szakasz

A cluji Iparkamarával és a Discom-nak nevezett „dohányelosztó” vállalattal kellemes viszonyban lévő egyes lapok azt a világraszóló szenzációt kolportálják, hogy Borbély István dohányelosztó igazgató, azelőtt... maramaroschi bankigazgató, nem kisebb hőstettet követett el, mint hogy „összeíratta a kereskedők sérelmeit!...”

Noshát mi erről a Borbéli Sztéfán urról már többször leszögeztük, hogy a saját rég elhagyott nyelvén szólva: jampecol és hochmecol... Ámde amit most, az iparkamarai választások előtt pár nappal s az iparkamarai alelnöki állás megkaparintása érdekében „enged meg magának”, az már a legkockatettebb felkinálkozás a kereskedők és iparosok közösségének, akiknek azonban semmi közösségük nincs ezzel a boldogult bankigazgatóval.

Közel három éve „szerepel” ez az ember a Kamara kinevezett és nem választott vezetésében és ezalatt nem jutott eszébe a kereskedők sérelmeit „összeírni”, csak csupán — ausgerechnet — most a választások előtt néhány nappal... A kereskedők sérelmei ugyanis eddig még nem voltak eléggé sajtók, de főként „aktuálisak”, most azonban, a kamarai választás előtt, okvetlen orvosolni kell azokat — újságpapíron!...

Mi is s a kereskedők is, mosolygunk ezen a diplomatikusan és nem rejtjük véka alá abbeli véleményünket, hogy aki városunk kereskedőit ennyire naivaknak tartja és ilyen brüszk módon akarja őket 28-ara venni, az aligha lehet „megválasztott” kamarai elöljáró, sőt még „kinevezett”, is csak a gyakran változtatott Isten kegyelméből...

Borbély István ugyanis eredetileg zsidó, amúgy „interimárban” református, a jelen idők során pedig ortodox görög keleti... Vagyis tüneményes ivben visszatért oda, ahonnan elindult: az ortodoxiába!... Noshát a mi véleményünk szerint visszatérhet — akárhová, csak nem a kamara alelnöki székébe...

Nincs több rossz alakú férfi

mert egy új szabászati találmánnyal bármilyen testtartásra készül a legtökéletesebb ruha, felöltő télikabát,

POP és ROSENBERG szabócégnél

Cluj, Str. Regina Maria 6 (Fotofilm udvar)

Női angol kabátok és kosztümök olcsón és elegánsan!

Zsidó őshumor

„Népünk”, Oradea

Egy palesztinai lap írja: Egy nemrég Lengyelországból bevándorolt zsidó látja, hogy Telaviv és Jaffa határán valami nagy futás van. Mikor hallja, hogy zsidót bántanak, szomorúan mondja:

— Hát itt Erec Jisráélben is futnak a zsidók, akárcsak Lengyelországban?

Mire egy fiatalember így magyarázza meg a dolgot:

— Jójó, csak hogy nagy különbség van a futás irányában. Lengyelországban futnak a zsidóüldözés színhelye felől, itt meg futnak a zsidóüldözés színhelye felé!...

Párisba ér egy vándor snórer. Egy hitsorsos megmutogatja neki a város nevezetességeit és elviszi a zsidó temetőbe is. A temető legszebb helyén fekszik Rotschild sírja, fejtől egy gyönyörű hatalmas sírkő.

A snórer sokáig figyelmesen nézi a művészi alkotást, aztán odafordul a párisi barátjához:

— Látod, Jankel, ezt nevezem én meghalásnak!...

A szigorú kerületi kapitány egyszer maga elé citálta a világhíres Scholem Rokeach rabbit.

— Tudja azt, hogy én vagyok a második Hámán?! — mondotta összeráncolt homlokkal.

A rabbi nyugodtan így felelt:

— No az elsőnek sem volt valami nagy szerencséje...

A berdicsevi rabbi, Lévi Jichak minden este, mielőtt nyugovóra tért volna, főrvényt tartott lelkiismeretével, számbavette minden aznapi cselekedetét, megbánta hibáit és így szólt:

— Lévi Jichak többé nem teszi ezt meg!...

Azután megint így beszélt magához: — Lévi Jichak, ezt már tegnap is mondtad!...

Majd harmadszor is megszólalt:

— Tegnap Lévi Jichak nem szólt igazat, ma azonban az igazat mondja!...

A chaszidok megharagudtak Chájim Azerbachra, a lunschitzi rabbira, mert egy társaságban egy szép asszonnyal farsalgot. Mikor a rabbi látta, hogy célzatosan terjesztik róla ezt a hirt, bosszankodva mondta:

— Jobb, ha az ember egy asszonnyal beszél és Istenre gondol, mintha Istennel beszél és aközben az asszonyokra gondol!...

Mit lát?

Mit hall?

Mit tud?

— Mit lát, fajtárs?

— Nahát mit látok? Genfben most kezdődik az új színiszézőn — új primadonnákat kívánt meg a rezón, a kivénülteket kimustrálták szépen — sok szinpadijáték ráncot hágy a képen, tulhosszu jó lében elhizik a bendő — hosszabbá lesz a mult, mint az eljövendő, istenadta népnek új látványosság kell — az elkábitás hoz frissen szedett mák kell, új dumát új ember tud jobban leadni — maszlagot friss mézzel a legjobb beadni, ujdonsült népcsalást káprázat kastélyban — hol arcon festék, sisakon rostély van, nagy szélhámossághoz kellő millió kell — banni kell ma tudni férfakkal-nőkkel, nemzetközi vásár, vidámság, nevetség — garantálja Genfben a jó Népszövetség...
Látom, amit látok!

Mit hall, fajtárs?

— Nahát mit hallok? Egyes diplomáták mindent jól csináltak — a nagy udvarlásban bálványokká váltak, dicsérték elülről, hátulról szélében — a nép térdrehullott előtük féltében, szavaltak, ágáltak, szerződtek, ígértek — műsor jóváhagyást csak utólag kértek, s mikor már tettekre került a sor szépen — akkor „elslíszoltak“ balfenek, középen, mikor a Bodóné a bór árát kérte — mikor duma helyett pénzt is akart érte — akkor úgy eltűntek a jó nemes urak — Genfben oly üres lett palota és barak, mintha soha senki ott nem „lébölt“ volna — s minden diplomata futó szeletolna, s hogy bebizonyítsa immár századizben — hogyan kell népeket bent hagyni a vízben!... Halloom, amit hallok!

— Mit tud, fajtárs?

— Nahát mit tudok? Tudok ábrázolni demokráciáról — véleményt alkotni új arisztokráciáról, tisztelni tekintélyt, nagyságot és nevet — sőt nagybecsülni az igaz érdemet, csak egyet nem tudok, a Nép átva fia: hogy mi tulajdonképpen a demokrácia? Eszik-e vagy isszák, fán vagy füben terem — hogy hát tulajdonképp mit akarhat velem, mért nem uralkodik, ha már „népuralom“ — mért nem enyém a nő, hogyha már uralom, mért nem igaz végre a mesék meseje — s mért csak tűnő mese a népek békéje, hol vannak a tűzet szüntelenül szítók — békéről fecsegő háborus uszítók?... Tudom, amit tudok! (—kai)

APJA FIA

— Na és hogy viseli magát a fiam, tanító ur?
— Jó gyerek az, kérem, csak szeret kicsit hazudni!
— Hát ezt nem értem! Anyjától nem tanulhatta, mért az nem hazudik, én meg egész nap nem vagyok odahaza...

PROCCÉK

— Te Rózám, csuda dolog ez a rádió! Zene, ének, beszédek...
— Na és ezt mind egy mozdulattal el lehet hallgattatni!...

PUPÁK AZ ÁLLATKERTBEN

— Miért tetszik úgy csodálkozni a zebrán, naccságos ur?
— Mert nem lehet megállapítani, hogy fekete-e fehér sávokkal vagy fehér-e fekete sávokkal...

AZ ŐSZINTE ÉNEKTANÁR

— Nos mit szól a lányom hangjához, mester? Ezt főlem ökölte!
— Örülhet, nagyságos asszonyom, hogy szabadult tőle!...

LINK UR

— Igaz, Link ur, hogy a fia felbontotta az eljegyzését?
— Fel, hál' isten!
— Pedig állítólag nagyon becsülte a menyasszonyát...
— Sét! Túlmagasra becsülte!

Már szinte olimpiai művészet

Varga Domokos gyorscipészet!

Str. N. Jorga huszonhárom,

Javitást, talpalást megvárom!

Jó kézimunka cipők raktáron

Becsületes szolid áron!...

Tűzifát

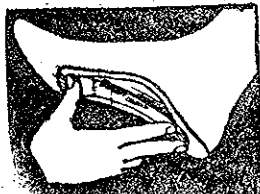
LEGJOBBAT,
LEGJUTÁNYOSABBAN

Munteanu-nál

rendelhet.

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 53. - Tel. 89

ZABOLAI Ortopéd cipész

készíti a leg-
szakszerűbb
lúdtalp-be-
téteteket!

Cluj, Str. Memorandului 23 (Redout) Ügyel-
jünk a címre! Van azonos nevű cipész!

Emáncz Pálné csevegése

— Gud báj, drágáim, valamelyik szemfüles pletyka riporter kiléste, hogy a negyvenen felüli nőtársaink Angliában főmegesen keresik fel a fiatalító professzorokat, egy-egy kis műtét irányában... Na és egy-egy ilyen mélyreható műtét után csintalanul tovább csinálják az életet a már titokban megfiatalított fejük oldalán, esetleg annak hátamögött!...

— Noshát egyhangulag elítélem az indiszkrét zsurnalisztákat, amiért a nők dolgába olyan előszeretettel dugják be az orrukat, ellenben az öregedő férfiak „hormonizálását“ egészen természetesen, hogy ne mondjam, kívánatosnak tartják... Ezek a piti szaglászok egyszerűen azt akarják bizonyítani a nőemáncipáció mai előhaladott korában, hogy ami szabad a Juppiternek, azt nem szabad a feleségének!...

— Elvégre is, hogy mást ne mondjak, legalább ugyanannyi nősténymajom szaladgál az erdőben, mint amennyi hím-majom... Na és ha a férfiak egyszerűen kölcsönkéhezik a „hormonkát“ a hím-majmoktól, hát mért ne tehetnék a nők ugyanazt a nőstény majmoktól?...

— Némlich már pusztá állatvédelmi szempontból sem engedhető meg, hogy a mit sem s jó nőmajmocskák teli életkedvvel céltalanul ugrándozzanak a hímek orra előtt, akiknek életkedvét már régen kioperálták a professzorok!... Egyenesen követeljük tehát, hogy az egyensúlyt a majomvilágban azonnal állítsák helyre és ugyanannyi nőstényhormont ültessenek át, mint amennyi hímhormont vesznek kölcsön a férfiak számára!... Így aztán a majmok sem fognak egyenellenkedni s az emberi két nem között is helyrebillen az egyensúly!...

— Egyébként pedig az öreg Darwin szerint az ember ugyanis a majomtól származik, így tehát megérdemli ezt a kis szívességet az őszitől, akiknek képét viseli, amit a legtöbb férfi le sem tud tagadni, még ha akarná sem!...

— Még csak azt követeljük, hogy minden férfi, aki meg hagyja magát fiatalítani, köteles legyen ezt a műtétet saját költségén és egyidőben a b. nejein is végrehajtatni... A házasságban ugyan minden közös, tessék tehát azokat a hormonkát is igazságosan elosztani! Nem?...

(—kai)

RÁDIÓ = HIREK

- Gít Jantef! ☉ Ój Kelet jelenti: Gumi arabicum helyett használjunk Semen-olajat ☉ Ellenzeyk jelenti: Inter duo párlapentes — harmadik örül ☉ Kelleti Ujság jelenti: Mese az, hogy nem szeretnénk továbbra is párlap maradni ☉ Esztílap jelenti: Jóestét kívánunk a konkurencia korai bealkonyodásához ☉ Jóesztét jelenti: Valamit sűgok Ádámnak, vállaljon el párlapjának, jobb is vagyok, bal is vagyok, csak egy kicsit kancsal vagyok ☉ Magyar Ujság jelenti: A falatunk ha nem is zsiros, de legalább Olajos ☉ Föggetlen Ujság jelenti: Mindennapi megjelenésünket add meg nekünk ma és bocsásd meg eredendő bűnünket ☉ Patria jelenti: Rövidebb ideig leszünk ellenzékben mint kormányon ☉ Nafiunea Româna jelenti: Könnyű a Katót táncba vinni, ha maga is bukni akar ☉ Garabonciás jelenti: A zsidó kereskedőnek legyen mondva, hogy az újévben naponként egy jó vevő főjjon a fazekában ☉ Aber gleich!

Dr. Chendi Károly vallat

Különös élvezet végighallgatni dr. Chendi Karcsi bűnügyi komisár és detektívfelügyelő vallatásait. A legnotóriusabb csirkefogókat is olyan „kollegiálisan” kezeli, hogy azok úgy vallanak mint a karikacsapás. Sőt a vallomásukat is az ő kezébe olyan különleges és zamatos stílusban teszik le, hogy az ember színté eldől a kacagástól.

A minap alkalmunk volt végighallgatni egy ilyen „vallomást”. Jólétsült, szinte elegáns fiatalembert koznak be a detektívek.

— No tata, nem állítad meg, hogy be ne jöjj egy kis csevegésre? — szól rá kedélyesen dr. Chendi.

— Mindig örömmre szolgál a kapitány urat. viszontlátni! — mondja lovagi gesztussal a fiatalember.

— Aztán hogy kerültél vissza ilyen hamar, szépfiám?

— Hát könnyelmű művészet-pártolás miatt, kapitány ur! A színházban emeltem ki ennek az urnak a pénztárcáját...

— No hogy volt, meséld el a te jókomádniak!

— Az úgy volt kapitány ur, hogy teljes két óráig ültem a muki, azaz emellett az ur mellett a színházban. A tárcája ott fityegett a külső kabátzsebében. Hat centiméter kilátsozott belőle és két darab ezreslepedőt szabad szemmel is megláttam benne... Megvártam az utolsó felvonás végét, hogy talán észbekap a frájer — akarom mondani: az úriember, de semmi!... Nahát kapitány ur, így froclizni mégsem hagyhattam magam!...

— Tata, ne cicázz, hanem vedd már ki a tárcát, mert már fél három és ebédelni is akarunk menni! Vedd ki már, édes fiám, mert ha azt mondod, hogy az ur sajátmaga adta át neked egy könyved mozdulatlaltal, akkor már ruhát kapsz, édes fiám! — mondja Chendi Karcsi jóságos hangon.

— Hát erre aztán kivettem, kapitány ur... Há már egész este ilyen szívélyesen kínálta... Itt is van a két lepedő sértetlenül... Nekem ilyen polyapénz nem kell!...

Mai mesék

A ló és a számár vitalköznak és fölényesen lenézik egymást.

— Maga méhet Kukutyimba zabot hegyezni! — mondja a ló a számárnak. Az én fajtam a legnemesebb származású az állatvilágban...

A türelmes számár végre is dühbe gurul és így fakad ki:

— A maga gögje egyszerűen nevelséges, maga ló! A lovakat csakhamar teljesen kiszorítja az autó, de a számár az számár marad!...

Szürke kis veréb ugrándozik a törpeautó előtt.

— Mitéle alkotmány vagy te? — kérdi a kis veréb a törpeautótól.

— Én autó vagyok! — mondja gögösen a kis masina.

— No bizony! — szól a veréb és megcsattogtatja parányi szárnyát. Idenézz, én egy repülőgép vagyok!...

(—kai)

JOBB SZOBALÁNY

— És melyik családnál szolgált ebben a városban, lélekem?

— Hogy melyik családnál? Inkább felsorolom azokat, akiknél nem szolgáltam...

LEANYGIMNÁZIUM

— Mondja meg, Kövér Böske, mi az, ami minket összetart és jobbatesz?

— A fűző és a melltartó, kedves nővér!...

MAI ASSZONYOK

— Te Gizi, neked mindig van pénzed! Hogy csinálod?

— Nagyon egyszerűen! Minden hónap elején kijelentem a férjemnek, hogy hazamegyek az anyámhoz, mire ő rögtön kibuberálja az utiköltséget...

PACIENS

— Iszik On, barátom?

— Köszönöm, doktor ur, legfeljebb egy stamperli seprőpálínkát kérek...

AKKUMULÁTOR TÖLTÉST

SZAKSZERŰ JAVÍTÁST

és minden mechanikai munkát olcsón és precízen végez

AUTOELECTRICA

a Román Operával szemben

Legszerencsésebb az **Aurora** sorsjegy!

Főelárusítás: KERESKEDELMI HITELBANK Cuj, Piața Unirii 20.

— Aszongya a zasszon múlt vasárnap vernyadóra, jólész kihölni a zágybul, mörhogy kösségi tanácsválasztás lesz a pirimáriján...

— Nofőne! — mondok — majdhogy elfőlejtöttem, pödighát öleg régön nöm vót választás a faluba, ami nöm jót jelönt!... Mörhát nöm bódog amagyar ögy jóféle választás nélkül, mintahogy nöm bódog a zasszon verés nélkül...

Özér főhát a törköjös csutorával, mög a hagyományos választási füttykössel usgyi a pirimárijára...

A tisztót tanács mán ottút a nagyasztal körül, élin a bírósággorral, a gazdanép mög a kösségháza előtt polityizált... Nagy vót a zizgalom, mörhogy a pipák veszőttül füstötek, mög kiadós sörcintésök történtek jobbra-balra...

— Aggyistön jóröggelt, jászkunok! — köszönök rájuk, miközbe löparolázok mindögyikkel, a mi szerfőltöt ajánlatos így választás előtt... Osztán pipatömés közbe fürkészőm a hangúlatot imigyön:

— Hát hogy erisztött a búzátok, jókatonák?... Hallom, hat kösségbe a miénk a legszöbb!... Fáj is rá a foguk a városi zsidóknak, mörhogy a dörék taljánok csak kéványák a jómagyar búzát!... Hát a régi tanács, ha mögmarad, igönyösen Taljánországba fogja szállítani a kösség búzáját... Oszt a Marci bikát, mög a bábasszont is ki fogjuk csörélni, mörhogy mán lanyhán végzik a mesförségüket!

Özt a pogrombeszédöt rittyentöttem amúgy kapásbul s a bologatásbul, mög a jóizü sörcintésökbül láttam, hogy a kösség elevönjére tapéntottam...

Hanömhát öz vót a könnyebbik ódala a dolognak, sajtópártiak vótak mindannyian, mörhogy az ellönzék a Szávertájg-kocsma előtt táborozott, élin a zögyik tanítóval, akit pár év előtt ögy mönyöcskénél értem, öszt mögszalajtottam a falun végig amúgy könnyü föhérbe...

Hát usgyi a Szávertájg-kocsmához!... A ragyás tanító javában ott szájkaszkodott a csoport közepin. Hanöm elhallgatott mentön, amint möglátta, hogy másodmagammal gyüvök a választási füttykösmel...

— Aggyistön jóröggelt, frontharcos künmagyarok! — köszönök rájuk, öszt löparolázok velük sorjába, kivéve a ragyás tanító urat...

— Hát ösztán mögyünk-é kicsit hadakozni valamörrre, mörhogy köll az imitt-amott a magyarnak!... Hanöm most ösztán elvisszük a tanító urat is, nöhoggy mögint ögyedül maradjon idehaza a zasszonnéppöl... A szöhid pendölyszag után hadd szokja mög most mán a puskaporszagot, igaz-e, tanító uram?...

Nagy röhgös támadt a ragyásképi számlájára ezön az érzékönny ponton, öszt mikor a Marci bika, mög a bábasszon kicsörélését is pogromra füttem, a ragyás tanító el vót intézve...

A választáson ugy mögmaradt velöm ögyiütt a régi tanács, mint a pinty!... Mörhát ilyen a polityika... (—kai)

Palim elegáns...

Palim elegáns, nem érheti gáncs,

Jó a fazónja, úri rezónja

S ez az alap!

Kalapja „Fehér”, mindennel felér,

Nincs több ily legény, a feje hegyén

Remek kalap...

A RÉGI ÉS KOZISMERT

Fehér-kalapüzem

Str. Memorandului 21 (Redout)

sajátkészítményü férfikapjai mellett

bevezette

a legjobb kalapgyárak legmodernebb kalapmodelljeinek árusítását is óriási választékban és bárkinél olcsóbb árak mellett!

Tisztítás, formálás jutányosan.

VIZSGÁN

— Jelölt ur, mondjon nekünk egy nem egyenes adót!

— A kutyaadó.

— És az miért nem egyenes adó?

— Mert nem egyenesen a kutyán hajtják be...

— Dr. Lengyel Miklós sebész, szülész és nőgyógyász külföldi útjáról hazatérkezett és rendeléseit Cluj, Calea Regele Ferdinand 111. szám alatti gyógyintézetében újból megkezdte.

A négus

hajlandó európai ruhát viselni, ha annak szövétét a Tirman-szövetáruházban veheti meg (Str. Regina Maria 26) bárkinél sokkal olcsóbban.

NE FELEJTSE EL, hogy bőr és talpszükségletét KOZÁK ISTVÁN bőruztetében szerezze be, a főpostával szemben. Legtartósabb minőségben legolcsóbb napi árak!

Nem fájna a fejük

a genfi politikusoknak, ha Caspari-féle kuküllómentü tiszta fajtort innának az új cluji lerakatból, Str. Regina Maria 34. Kihordás kicsinyben is. Nagyon szolid árak.

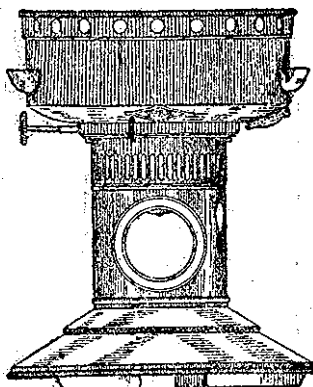
OLCSÓN ÉS JÓL csak a

Népáruházban

C. R. Ferdinand 20 vásárolhat. Nöt férfiruha, kabát szövetek, selymek, vásznak, flanelek, barchettek,

iskolai egyenruha szövetek, Maradékok örlást választékban, híhetlenül olcsó árakon, míg a készlet tart.

Gyözödjön meg!

Petrol-gázfűző és fűtő

szagtalan, olcsó és biztos!

Nyári főzéshez, melegítéshez a legcélszerűbb! Egy óral főzés, fűtés, melegítés 45 bani!

Beszerezhető Takarékoságra is

Moskovits és Társánál

a Főpostával szemben

A magyar színházi színjátszás reinkarnációja

Hamlet: Lenni vagy nem lenni ez itt a kérdés!...

A ködlepte Szamos szegényes fiúkrében évekig elmélázott magyar színház vérkeringése újból megindult... A fecsegő bábaasszonyok sokadalma azt rebesgette róla, hogy halódó utján van és többé nem lézzen feltámadása... A tehetetlen fecsegőkörből áterjedt a kishitűség a közönség széles rétegeire, amely közönség látszólag megadta magát sorsának...

Csak kevesen maradtunk, akik még hitünk! És az igaz szó, a bátor gondolat korbácsával belecsört-dítettünk a mumiákká aszott vénasszony-síratók és ravasz kalmárok közé, akik a volt magyar színház tura árnyékában kezdték bontogatni üzlet-és csápjait...

Korbácsunk csattogására szétszaladt a meddő népség, tetterős tanítók jöttek, a magyar színjátszás keresztes vitézei és néhány heti megfeszített munka után megcsillant a régi színházi szellem a mi Tháliánk dicsőséges templomában...

Egyetlen öntudatos, odaadós munkaszegzőn kellett csökközzé és márol-holnapra bebizonyosodott, hogy a magyar színjátszás múzsája nem halt meg, csak — elaltatták. A moziüzlet és más kalandos kufártervek emélyítő hatásával elkábították és elraktározták a régi diszlelek galériájába...

Nem lennénk eléggé tárgyilagosak, sőt egyenesen ünneprontók lennénk, ha most, a magyar színház második dicsőséges kapunyitásának küszöbén és melegítő ünnepi hangulatában rekriminalni, tetem-rehivni akarnánk, amikor a tetszhalott már ugys feltámadt...

Mert ma már — egy teljes szezon komoly erkölcsi és anyagi sikerei nyomán — repeső örömmel megállapíthatjuk, hogy az ősi magyar színjátszás, egynehány lánglelkű és vasakaratu ember áldott kezén, dicsőségesen feltámadt és a magyarság minden itteni rétegét, árnyalait különbség nélkül, egyetlen összefogó ölelésbe vont...

És itt már beszélünk kellenne személyekről, akik ezt a mérhetlen és gyors eredményt el tudták érni. Ámde az ügy annyira szent, a munka annyira tiszteltreméltó, hogy nevek felsorolását nem tartjuk ildomosnak.

Névtelen hősök ők, akik az egyetemes művelődés-történelem lapjaira méltók...

A clujti magyar színház f. hó 24-én csütörtökön a klasszikus drámairás re-mekművével, Shakespeare „Hamlet”-jé-

Dr. KÁDÁR IMRE

a Magyar Színház igazgatója

vel kezd meg dusgazdag új szezonját.

Mintha csak szimbolizálni akarná dr. Kádár Imre igazgató ezzel a grandiózus nyitóelőadással azt a klasszikusan nagy imperativumot, amely a mai időkben a magyarság minden hivatott vezetőjét át kell hogy hassa és minden ténykedésében irányítsa: „Lenni vagy nem lenni, ez itt a kérdés!...”

Ámde nemcsak a vezetőket kell hogy áthassa ez a grandiózus motto, hanem a magyar közület minden egyes tagját, minden kivétel kizárásával... Az itteni magyarság aprajánagyjának át kell éreznie és át fogja érezni, hogy magyar nyelvkulturánknak egyetlen mentővára a magyar színjátszás, amelynek nem szabad elesnie a közöny frontján...

És nem fog elesni! A jelek azt mutatják. A magyarság egyként felsorakozott színházának támogatására, nyelvkulturájának megmentésére!... Mert: „Lenni vagy nem lenni, ez itt a kérdés!...”

Elismeréssel kell megállapítanunk azt is, hogy színházunk mai vezetősége az eddig produkált egész jövedelmét a színház művészeti és technikai fejlesztésébe fektette bele.

Igy tehát fejlesztési programját teljesen

a maga erejéből, a közönség bármilyen megterhelése nélkül s a helyárat minimumra való leszorításával tudta megvalósítani.

A művészeti fejlesztés szempontjából igen számottevő egynehány új tagnak, köztük a kitűnő Forgács Sándornak leszerződötése és több kimagasló vendégszereplés beállítása. Nem kevésbé fontos az eddigi derék és önfeláldozó együttes fizetésének megjavítása a lehetőséghez képest.

Ámde ennél is lényegesebb, ami a technikai fejlesztés terén történt. A modern forgó színpad felállítása olyan elsőrendű követelmény volt, amely nélkül magasabb nivóu színjátszás ma már el sem képzelhető. Ez teszi ugyanis lehetővé a gyors színváltozást s az összetartó folytonosságot. Már a Hamlet előadásánál is szembeszökő lesz a forgó színpad mérhetlen előnye.

Most azután rajtunk, a közönségen van a sor, hogy a színházi együttes jómunkáját, hősies erőfeszítését tőle telhetőleg méltányolja és támogassa.

Örömmel állapítható meg a berletek iránti tömeges érdeklődésből, hogy a magyar közönséget eme kötelességére nem kell figyelmeztetni. Ennek a városnak közönsége, legálább is a zöme, mindig is megtette kulturakötelességét a színházzal szemben, ha természetesen kapott is valamit a pénzéért. A magyar színházat csak akkor hagyta cserben, amikor türelmével és áldozatkészségével visszaéltek, ami a színház mai rezsímjét illetőleg teljesen kizárt dolog.

A műsor összeállítása ugyanis minden zenei és prózai újdonságot felölelt, sőt olyan darabokat is kitűzött, amelyek még Budapest előtt kerülnek színre.

Ami pedig a helyárat illeti, azok ma már valóban a mozik árnyóján mozognak. Viszont a mi színházunk családi körében még a legolcsóbb helyfajta sem lehet lealacsonyító.

(—kai)

TARTÓS ONDOLÁLÁS

hat havi garancia mellett
villany nélkül, égetés kizárva!

Fodor Salon

CALEA MARECHAL FOCH 4.

45.000 nyeresemény

közte 2 drb. 6 milliós

2	”	2	”
16	”	1	”

LESZ KISORSOLVA AZ

október 15-i húzáson mintegy

212.000.000 LEJ

értékben !

BIZTOSAN NYER,
ha egy kis szerencséje van és

**SORSJEGYET
VESZ**

a IV. osztály húzására !

